

VETERINAIR TUCHTCOLLEGE

Postbus 90426

2509 LK 's-Gravenhage

Telefoonnummer : 070 – 378 65 00

Fax : 070 – 378 62 46

www.veterinairtuchtcollege.nl

Aangetekend verzonden

Aan:

Collectief praktiserende Dierenartsen

Drs. S.J. de Groot

Postbus 9528

1006 GA AMSTERDAM

Datum : 2 november 2018

Onderwerp : Uw brief van 25 oktober 2018

Geachte heer, mevrouw,

Refererend aan uw brief van 25 oktober j.l. bericht ik u het volgende.

In tuchtprocedures geldt als uitgangspunt dat het iedere procespartij vrij staat al hetgeen aan te voeren wat hem of haar in het belang van en ter onderbouwing van een klacht of van een verweer goedgevindt. Zo staat het de klachtambtenaar vrij om te verwijzen naar een richtlijn (als die van de KNMvD) en staat het een beklagde dierenarts evenzeer vrij te bepleiten dat een richtlijn niet van toepassing zou zijn, waarop het college in een voorkomend geval alsdan zo nodig zal beslissen. Het college doet overigens alleen uitspraak in individuele zaken.

Bij de beoordeling van een klacht wordt door het college in de eerste plaats getoetst aan de wettelijke voorschriften en, indien beschikbaar, aan eerdere eigen jurisprudentie. Het zal bekend zijn dat, waar het de inzet van antibiotica in de intensieve veehouderij betreft, qua verplichtingen -frequentie bedrijfsbezoek, geoorloofde voorraad op bedrijf, wat in een Bedrijfsgezondheids- en Bedrijfsbehandelplan dient te staan etc.- er door de wetgever inmiddels erg veel en gedetailleerd in de wet is opgenomen, zij het verspreid over diverse regelingen, alles echter dwingend kader.

Het college respecteert als vanuit een van de beroepsorganisaties richtlijnen c.q. gidsen worden ontwikkeld en zal daar zeker kennis van nemen. In voorkomende gevallen kan (informatie uit) een richtlijn ook mede in de beoordeling van een tuchtzaak worden betrokken. Zo is dat door het VTC in eerdere 'antibioticazaken' gebeurd m.b.t. de onder verantwoordelijkheid van de Werkgroep Veterinair Antibioticabeleid (WVAB) van de KNMvD opgestelde 'Formularia' voor diverse sectoren in de intensieve veehouderij, met name omdat daarin duidelijk per indicatie en orgaansysteem wordt beschreven welke werkzame antimicrobiële stoffen worden beschouwd als eerste, tweede of derde keuze antibiotica. In redelijkheid wordt aangenomen dat tegen die beschreven rangorde geen wezenlijke bezwaren bestaan, ongeacht of een dierenarts lid is van een beroepsorganisatie en zo ja, van welke.

Meer algemeen geldt echter dat richtlijnen geen wettelijke status hebben en dat ze per saldo aanbevelingen bevatten, naast dat vanuit de invalshoek van de (tucht)rechtspraak door het college als feitenrechter ook altijd de specifieke individuele omstandigheden van het geval worden gewogen, die in iedere zaak weer anders kunnen zijn. In dat verband geldt ook dat in tuchtzaken wordt beoordeeld of het veterinaire handelen van een dierenarts voldoende zorgvuldig is geweest (binnen de grenzen van de 'redelijk bekwaame beroepsuitoefening') en niet of dat handelen beter had gekund. Een en ander betekent dat (gemotiveerde) afwijking van een richtlijn c.q. gids niet per definitie tuchtrechtelijk verwijtbaar hoeft te zijn en dat het veterinaire tuchtcollege, ook in het kader van de invulling van hetgeen onder de zogenoemde 'Goede Veterinaire Praktijk' wordt of nog kan worden verstaan, in iedere zaak een eigen oordeel en visie zal geven, waarbij een richtlijn kan zijn betrokken, die echter niet doorslaggevend is of leidend hoeft te zijn voor de uiteindelijke beslissing op een individuele klacht.

Ten slotte deel ik u mede dat per 1 november 2018 de heer mr. A. Kromhout de nieuwe voorzitter van het veterinaire tuchtcollege is.

Met vriendelijke groet, mr G.J. van Muijen

